

AJUDANT A VIURE

Obrir-se a la benedicció de Déu

A l'Evangeli, Maria parla poc i calla molt. Va fent el seu camí, sense seguretats humanes, amb la perplexitat dels qui només viuen de Déu. Però ella concentra en la seva persona la vitalitat d'amor i d'esperança dels creients de tots els temps. I esdevindrà la nostra Mare, i ens ajudarà a entendre una mica més la maternitat de l'Església, i la de la nostra pròpia comunitat, cridada a engendrar nous fills de Déu en la mesura que estigui entregada al seu Senyor.



La festa de la PURÍSSIMA (*Immaculada Concepció de Maria*) posa davant nostre un esdeveniment molt particular: Maria ha començat la seva vida en una situació d'amistat amb Déu, de puresa, de bondat de cor, que els altres éssers humans no tenim. I això per un do especial de Déu. Totalment posseïda per la gràcia de Déu (plena de Gràcia Lc 1,26-38), «preservada» en atenció als mèrits de Jesucrist, ha estat la primera a participar plenament de la Redempció de Crist. (Redimida des de la seva concepció, diu la definició de Pius IX el 1854).

Felicitem Maria per aquesta predilecció que Déu ha tingut amb ella i que ens fa descobrir també la vocació de tots els humans, la nostra pròpia vocació, el nostre propi destí: l'apòstol Pau ens diu que hem estat elegits abans de crear el món per ser fills adoptius per Jesucrist... perquè fóssim sants, irreprochables als seus ulls. Tot i que amb freqüència som rebels i no sabem donar-nos ni a Déu ni als altres, la solemnitat de la Immaculada dins aquest temps litúrgic d'Advent passa a ser un crit d'esperança per a tota l'Església, demanant-nos estar ben preparats per a rebre Aquell qui ve a «beneir-nos amb tota mena de benediccions espirituals» (Ef 1).

És clar que amb aquesta solemnitat no estem celebrant cap aniversari, en el sentit tradicional del terme, sinó un misteri de salvació: estem afirmant amb tota l'Església que Maria no viu del passat, d'una herència corrompuda, sinó del futur, d'aquella etapa de possibilitats i de benedicció de Déu a la qual tots estem igualment cridats.

Tant de bo Maria de Natzaret, que es va obrir completament a l'acció de l'Esperit Sant, ens animi a fer cada dia més i millor el camí de la vida totalment orientats cap a aquest futur definitiu.

Rebeu la salutació del vostre germà bisbe,

† **Joan Piris**
Bisbe de Lleida



Trobada del bisbe Joan Piris amb els delegats diocesans

La Casa d'Espiritualitat de l'Acadèmia Mariana, va acollir el vespre del 20 de novembre, una trobada del bisbe de Lleida Joan Piris, amb els delegats de les diverses delegacions diocesanes i directores de departaments i secretariats, per tal de conèixer de prop el treball, les accions i iniciatives que duen a terme, així com la realitat de la Pastoral Diocesana en el seu conjunt. En l'encontre es va constatar que és necessària una major coordinació entre les delegacions, potenciant un treball de conjunt, per tal de donar un major sentit d'Església diocesana. La trobada fou coordinada pel vicari de pastoral Mn. Josep Antoni Jové.

«No tindre una llar, significa molt més que estar sense sostre»

La Fundació Arrels-Sant Ignasi, conjuntament amb Càritas, han celebrat a Lleida el Dia dels Sense Sostre, amb el lema «No tindre una llar, significa molt més que estar sense sostre».

Les dues entitats, representades pel P. Joan Suñol, president d'Arrels i el germà Marista benet Arbués, consiliari de Càritas; en roda de premsa celebrada a la parròquia de Sant Ignasi amb ocasió d'aquesta jornada, van manifestar la seva inquietud davant aquesta situació de pobresa extrema: «La llar no és només un sostre, sinó un espai de creixement», digué el P. Suñol.

Des d'Arrels s'han apuntat les situacions de risc d'exclusió que porten a viure sense llar: Desnonament, realotjament, joves que abandonen centres d'acolliment i la llar familiar sense els recursos adequats, persones que surten de la presó i les diferents formes d'assistència social, com per exemple hospitals psiquiàtrics.

La Fundació ha fet públiques les dades recollides pel seu observatori, recollides al centre obert i al servei d'alimen-

tació per a gent sense llar. De les 630 persones ateses durant aquest any, 89 es van definir com a sense sostre i 34 sense habitatge, 79 vivien en un habitatge inadequat i 359 en un habitatge insegur, només 42 tenien un habitatge

adequat. Entre les persones que es troben en aquesta situació, un 90% són homes i un 10% dones; un 29% són espanyols, amb edats entre 30 i 40 anys.

El mateix Dia de les Persones Sense Sostre celebrat el diumenge 23 de novembre, a la 1 de la

tarda tingué lloc a la parròquia de Sant Ignasi dels Jesuïtes de Lleida, una Eucaristia - Memorial en record de les 80 persones, que en aquests darrers 10 anys han traspassat en situació de pobresa extrema a Lleida, 7 d'elles han mort aquest any.

Tanmateix, Càritas i Arrels, juntament amb altres entitats solidàries cristianes de Lleida, han signat un manifest amb tota una sèrie de propostes urgents dirigides a les administracions públiques, per tal d'endegar polítiques d'inclusió sense pal·liatius i evitar l'exclusió pràctica dels nouvinguts sense papers.



L'agrupació de pessebristes convoca els concursos de pessebres



L'Agrupació llerdenca de Pessebristes coincidint amb el temps d'Advent, ha convocat el LXXIV Concurs de Pessebres, amb termini d'inscripcions el 14 de desembre i el XXXIV Concurs Infantil i Juvenil de Pessebres. En aquest darrer, els concursants hauran de presentar els seus pessebres el dilluns 15 de desembre, de 5 a 7 de la tarda a l'IMAC. Podeu informar-vos de les bases, a la pàgina web del bisbat de Lleida.

Festa de la Mare de Déu de Loreto a Llardecans



Dimecres 10 de desembre, festa de la Mare de Déu de Loreto a Llardecans. A les 12 del migdia, a la capella-santuari de Loreto, Eucaristia presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada pels mossens fills del poble i rectors de l'arxiprestat, cantada pel cor parroquial. Les entitats del poble faran l'ofrena de flors, fruits i l'oli nou a la patrona. Cloenda amb el cant dels Goigs i veneració de la Verge en el seu cambriol. A les 5.30 tarda, cloenda de la Novena amb Sant Rosari i pregàries a la Verge.

DIUMENGE II D'ADVENT

▶ Lectura del llibre d'Isaïes (Is 40,1-5,9-11)

«Consoleu, consoleu el meu poble», diu el vostre Déu. «Parleu amorosament a Jerusalem, crideu i digueu-li que s'ha acabat la seva servitud, ha estat perdonada la seva culpa: ha rebut de mans del Senyor doble pena per tots els seus pecats».

Escolteu una veu que crida: «Obriu en el desert una ruta al Senyor, aplaneu en l'estepa un camí per al nostre Déu. S'alçaran les fondalades i s'abaixaran les muntanyes i els turons, la serralada es tornarà una plana, el terreny escabros serà una vall. Llavors apareixerà la glòria del Senyor i la veurà tothom alhora. La boca del Senyor ho ha dit».

Puja en una muntanya ben alta, missatger que anuncies a Sió la bona nova! Tu que portes bones noves a Jerusalem, alça ben fort el teu crit, alça'l ben fort, no tinguis por! Digues a les viles de Judà: «Aquí teniu el vostre Déu! El Senyor Déu arriba amb poder, el seu braç domina tota cosa, l'acompanya el fruit de la seva victòria, el precedeixen els seus trofeus; vetlla com un pastor pel ramat, l'aplega amb el seu braç, porta al pit els anyells, acompanya les ovelles que crien».

▶ Salm responsorial (84)

R. *Senyor, feu-nos veure el vostre amor / i doneu-nos la vostra salvació.*

Jo escolto què diu el Senyor: / Déu anuncia la pau al seu poble. / El Senyor és a prop per salvar els seus fidels, / i la seva glòria habitarà al nostre país. R.

La fidelitat i l'amor es trobaran, / s'abraçaran la bondat i la pau; / la fidelitat germinarà de la terra, / i la bondat mirarà des del cel. R.

El Senyor donarà la pluja, / i la nostra terra donarà el seu fruit. / La bondat anirà al seu davant, / i la pau li seguirà les petjades. R.

▶ Lectura de la segona carta de sant Pere (2Pe 3,8-14)

Estimats, una cosa hi ha que no heu de perdre mai de vista: Per al Senyor tant és un dia com mil anys i mil anys com un dia. No és que el Senyor difereixi el compliment de les promeses, com ho suposen alguns; és que el Senyor és pacient amb vosaltres, perquè no vol que ningú es perdi, sinó que tothom arribi a convertir-se. Però el dia del Senyor vindrà; arribarà inesperadament com un lladre. Aquell dia el cel fugirà amb un estrèpit espantós, els elements, abrindats, es desintegraran, i la terra quedarà al descobert amb tot el que hi han fet. Tenint present, doncs, que tot això es desintegrarà, penseu com heu de viure, amb quina santedat i amb quina pietat us heu de comportar. Espereu la vinguda del dia de Déu i feu tot el possible perquè arribi aviat. Aquell dia el cel, inflammat, es desfarà, i els elements, abrindats, es fondran. Però nosaltres, tal com ell ens ho ha promès, esperem un cel nou i una terra nova, on regnarà la justícia. Per tant, estimats, mentre espereu això, mireu que ell us trobi en pau, immaculats i irreprochables.

▶ Lectura de l'evangeli segons sant Marc (Mc 1,1-8)

Comença l'evangeli de Jesús, el Messies, Fill de Déu.

En el profeta Isaïes hi ha escrit això: «Jo envio davant teu el profeta missatger perquè et prepari el camí. Una veu crida en el desert: "Obriu una ruta al Senyor, aplaneu-li el camí"». Complint això, Joan començà a batejar en el desert.

Predicava un baptisme de conversió, per obtenir el perdó dels pecats, i anaven a trobar-lo de tot arreu de Judea, amb tota la gent de Jerusalem, confessaven els seus pecats i es feien batejar per ell al riu Jordà. El vestit de Joan era de camell, es cobria amb una pell la cintura i s'alimentava de llagostes i mel boscana. I predicava així: «Després de mi ve el qui es més poderós que jo, tan poderós que no sóc digne ni d'ajupir-me a deslligar-li la corretja del calçat. Jo us he batejat només amb aigua; ell us batejarà amb l'Esperit Sant.»

▶ Lectura del libro de Isaías (Is 40,1-5,9-11)

«Consolad, consolad a mi pueblo, —dice vuestro Dios—; hablad al corazón de Jerusalén, gritadle, que se ha cumplido su servicio, y está pagado su crimen, pues de la mano del Señor ha recibido doble paga por sus pecados.»

Una voz grita: «En el desierto preparadle un camino al Señor; allanad en la estepa una calzada para nuestro Dios; que los valles se levanten, que montes y colinas se abajen, que lo torcido se enderece y lo escabroso se iguale. Se revelará la gloria del Señor, y la verán todos los hombres juntos —ha hablado la boca del Señor—.»

Súbete a un monte elevado, heraldo de Sión; alza fuerte la voz, heraldo de Jerusalén; álzala, no temas, di a las ciudades de Judá: «Aquí está vuestro Dios. Mirad, el Señor Dios llega con poder, y su brazo manda. Mirad, viene con él su salario, y su recompensa lo precede. Como un pastor que apacienta el rebaño, su brazo lo reúne, toma en brazos los corderos y hace recostar a las madres.»

▶ Salmo responsorial (84)

R. *Muéstranos, Señor, tu misericordia y danos tu salvación.*

Voy a escuchar lo que dice el Señor: / «Dios anuncia la paz / a su pueblo y a sus amigos.» / La salvación está ya cerca de sus fieles, / y la gloria habitará en nuestra tierra. R.

La misericordia y la fidelidad se encuentran, / la justicia y la paz se besan; / la fidelidad brota de la tierra, / y la justicia mira desde el cielo. R.

El Señor nos dará la lluvia, / y nuestra tierra dará su fruto. / La justicia marchará ante él, / la salvación seguirá sus pasos. R.

▶ Lectura de la segunda carta del apóstol san Pedro (2Pe 3,8-14)

Queridos hermanos: No perdáis de vista una cosa: para el Señor un día es como mil años, y mil años como un día. El Señor no tarda en cumplir su promesa, como creen algunos. Lo que ocurre es que tiene mucha paciencia con vosotros, porque no quiere que nadie perezca, sino que todos se conviertan. El día del Señor llegará como un ladrón. Entonces el cielo desaparecerá con gran estrépito; los elementos se desintegrarán abrasados, y la tierra con todas sus obras se consumirá. Si todo este mundo se va a desintegrar de este modo, ¡qué santa y piadosa ha de ser vuestra vida! Esperad y apresurad la venida del Señor, cuando desaparecerán los cielos, consumidos por el fuego, y se derretirán los elementos. Pero nosotros, confiados en la promesa del Señor, esperamos un cielo nuevo y una tierra nueva en que habite la justicia. Por tanto, queridos hermanos, mientras esperáis estos acontecimientos, procurad que Dios os encuentre en paz con él, immaculados e irreprochables.

▶ Lectura del santo evangelio según san Marcos (Mc 1,1-8)

Comienza el Evangelio de Jesucristo, Hijo de Dios. Está escrito en el profeta Isaías: «Yo envío mi mensajero delante de ti para que te prepare el camino. Una voz grita en el desierto: "Preparad el camino del Señor, allanad sus senderos"». Juan bautizaba en el desierto; predicaba que se convirtieran y se bautizaran, para que se les perdonasen los pecados.

Acudía la gente de Judea y de Jerusalén, confesaba sus pecados, y él los bautizaba en el Jordán. Juan iba vestido de piel de camello, con una correa de cuero a la cintura, y se alimentaba de saltamontes y miel silvestre. Y proclamaba: «Detrás de mí viene el que puede más que yo, y yo no merezco agacharme para desatarle las sandalias. Yo os he bautizado con agua, pero él os bautizará con Espíritu Santo.»

COMENTARI

Justícia i mística

En el camí de la vida hi ha dues condicions que ens permeten veure-hi clar i, també, *esperar un cel nou i una terra nova*. Aquestes condicions són: la pràctica de la justícia i l'obertura a l'acció de Déu. Quan manquen aquestes condicions, ens bloquegem i perdem l'horitzó. Joan Baptista —un dels grans personatges de l'Advent— ens ho recorda amb paraules vives, aquest segon diumenge d'Advent.

La pràctica de la justícia *aplane la ruta i adreça els camins*, perquè posa en el centre de la vida la dignitat de la persona i,

especialment, dels més petits i els exclosos de la terra. Molt sovint no hi veiem clar, perquè no hem eliminat aquestes barreres que ens allunyen els uns dels altres i, tots plegats del pla de Déu, que vol que visquem com a germanes i germans, dins la gran família de la humanitat.

L'obertura humil a l'acció de Déu consisteix en treure resistències i deixar-lo fer. La nostra col·laboració consisteix, justament, en obrir la porta de la nostra vida a la tendresa de Déu que —com afirma Isaïes— ens vol *consolar* no amb paraules buides, sinó amb la seva

bondat que obre camins i genera la *pau*.

Hi ha gent que vol separar el compromís per la justícia i la contemplació mística. Altres pensen que es poden confondre. Tanmateix, solament quan ho vivim d'una manera integrada i en diàleg permanent podem obrir camins de futur i llibertat per a tothom. La icona de Joan Baptista ens ofereix un model senzill i lluminós d'aquest encontre de la justícia amb la mística. És un bon mirall per revisar i orientar el nostre camí decidit vers Nadal.

Ramon Prat i Pons



LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA

□ **Dilluns** (litúrgia hores: 2a setm.): La Concepció Immaculada de Sta. Maria Verge (S): Gn 3,9-15.20 / SI 97 / Ef 1,3-6.11-12 / Lc 1,26-38. (Lleida: Aniv. òbit bisbe Aureli del Pino). ■ **dimarts**: Is 40,1-11 / SI 95 / Mt 18,12-14. Si es vol: □ St. Joan Dídac Cuauhtlatotzin (MLI). ■ **dimercres**: Is 40,25-31 / SI 102 / Mt 11,28-30. Si es vol: ■ Sta. Eulàlia de Mèrida (MLI). Terrassa: □ Dedicació de la Catedral. ■ **dijous**: Is 41,13-20 / SI 144 / Mt 11,11-15. Si es vol: □ St. Damas (MLI). ■ **divendres**: Is 48,17-19 / SI 1 / Mt 11,16-19. Si es vol: □ La Mare de Déu de Guadalupe (MLI). ■ **dissabte**: Sta. Llúcia (MO): Sir 48,1-4.9-11 / SI 79 / Mt 17,10-13. ■ **Diumenge** vinent, III d'Advent (lit. hores: 3a setm.): Is 61,1-2a.10-11 / Lc 1,46-54 / 1Te 5,16-24 / Jn 1,6-8.19-28.

L'ESPERIT DE NADAL

Les bèsties del pessebre: el bou

Des de molt antic, en moltes representacions del pessebre hi ha dos éssers irracionals, que representen l'adoració de tota la creació al Fill de Déu fet home. És la saviesa dels éssers més humils.

El bou simbolitza la mansuetud i la força de la bondomia. Representa la nostra vitalitat i fortalesa, les nostres tendències naturals i instints humans.

Amb la nostra intel·ligència no aconseguim veure l'Infant en el pessebre. No comprenem que l'Infant diví necessita en nosaltres un refugi protector. Moltes llegendes contenen que el bou i la mula escalfen amb l'alè l'Infant mort de fred. Són com una protecció maternal per al diví Infant.

Ens cal estar en contacte amb la mula i el bou que hi ha dins nostre, és a dir, estar en contacte amb el

nostre cos, amb la nostra vitalitat, amb les nostres tendències naturals i la zona dels nostres instints. Altrament, no pot néixer res de nou en nosaltres. Altrament, Déu no pot entrar en nosaltres per fer-se home.

Amb l'encarnació del seu Fill, Déu voldria entrar en totes les zones del nostre cos i de la nostra ànima. Però això només ho pot fer si portem el bou i la mula que hi ha en nosaltres al pessebre, i si aprenem de les dues bèsties que el nostre cos té la seva pròpia saviesa, que també els nostres instints i tendències són savis i que sovint comprenen més bé que no pas la nostra intel·ligència el misteri de la transformació verificada en l'encarnació de Jesucrist.

Anselm Grün

(«Viure l'esperit de Nadal». Ed. Claret)

CIVILITZACIÓ DE LA CONVIVÈNCIA

L'estudi de la història és decisiu



La paciència, alimentada per l'interès i l'esperança, ajuda a explorar la història humana en la seva complexitat. Reflexionar sobre la realitat humana en tota la seva complexitat significa tenir la paciència de confrontar-s'hi d'una manera concreta. Intentar entendre significa per a cadascun de nosaltres dedicar més temps i més atenció als inquietants fets que es produeixen davant els nostres ulls. La gent, en canvi, té pressa i s'abandona a fórmules simplificades o vociferades.

En els nostres dies cal més gust per conèixer. Reflexionar sobre la realitat significa aprendre a distingir. Sí, distingir és fonamental per evitar crear monstres o fantasmes en el laboratori del nostre pensament i acabar posant al mateix nivell manifestacions o expressions diferents.

La història és decisiva per entendre perquè les realitats, les nacions i les identitats perduren en el temps, encara que canviïn d'aspecte exterior. Cadascú llegeix el present des del seu punt de vista, però tots estem cridats a fer un esforç raonable per pensar respostes possibles a les preguntes sobre com podem viure junts. Per això cal mirar l'altre a la cara i entendre'l, no només mirar-se un mateix i el propi grup.

En lloc de solucions superficials, calen nous pensaments raonables sobre el futur en què es trobin les grans preguntes sobre l'home i les grans qüestions antropològiques. Segons el meu parer, aquesta és una de les tasques de la cultura europea: la valentia d'una intel·ligència pacient, que pot recórrer a l'acumulació de recursos i d'informacions generada durant dècades.

Andrea Riccardi

(«Convivere». Ed. RBA Llibres, Barcelona 2007)

SANTORAL

7. ✠ Diumenge II d'Advent. Sant Ambrós o Ambrosi (†397), bisbe de Milà i doctor de l'Església; sant Eutiquià, papa (275-283) i mr.; santa Fara, abadessa.

8. ✠ Dilluns. Immaculada Concepció de la Verge Maria, anomenada també la Puríssima; sant Eucari, bisbe; sant Romaric, abat; santa Ester, reina bíblica (llibre del s. II aC).

9. Dimarts. Sant Restitut, mr.; sant Pere Fourier, prev., fund.; santa Leocàdia (Llogaia o Llocaia), vg. i mr.; santa Valèria, vg. i mr.

10. Dimecres. Santa Eulària (o Eulària) de Mèrida, vg. i mr. (s. III). Mare de Déu de Loreto (1294), patrona de l'aviació; santa Júlia, vg. i mr.; sant Melquíades, papa (africà, 311-314) i mr.; sant Gregori

III, papa (siríac, 731-741); sant Trobat, mr.; beat Jeroni de Sant'Angelo in Vado, prev. mínim.

11. Dijous. Sant Damas I, papa (hispaní, 366-384), venerat a Argelaguer; sant Pau de Narbona, bisbe; sant Sabí, bisbe; sant Daniel Estilita, monjo siríac; santa Ida, vg.; santa Maria Meravelles de Jesús, vg.

12. Divendres. Santa Joana Francesca de Chantal (1572-1641), rel. viuda, fund. saleses a Annecy (1610); Mare de Déu de Guadalupe (Mèxic); sant Sinesi, mr.; beat Jaume de Viterbo, bisbe (agustinà); beat Joan Marinonio, prev. teatí.

13. Dissabte. Santa Llúcia (s. III-IV), vg. i mr. a Siracusa (Sicília); santa Otília, vg. benedictina (s. VIII); sant Aubert, bisbe.

ENVIADO AL MUNDO

El incidente de Antioquia



Mosaico del ábside de la Basilica de San Pablo Extramuros, Roma

Al poco tiempo, Pedro fue a Antioquia «como Pedro por su casa»: era una manera de mantener las nuevas ramas unidas al tronco del judeocristianismo. Habló con todos y comió con todos, a pesar de que la Ley de Moisés es muy estricta en temas de comida. Además,

exige lo mismo al «forastero que convive» con ellos.

La persecución estaba servida. A Santiago desde Jerusalén se le ocurrió una solución: evitar la convivencia, dividiendo la comunidad entre judíos y gentiles: así la parte judía evitaba la acusación de apostasía. Era una hipocresía, pero Pedro, e incluso Bernabé, se plegaron a ella.

Lo malo es que con ello los procedentes del paganismo quedaban abandonados a su suerte: sin el acervo de doctrina, de sabiduría práctica, de experiencia en la oración y (en el caso de Antioquia) de recuerdos de Cristo que tenía la parte judía. A menos que renunciaran a su libertad y se unieran a los practicantes.

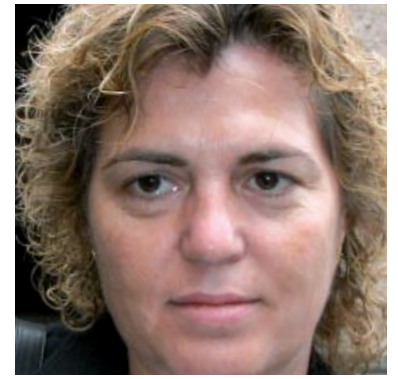
Pablo comprendió que aquello era imposible allí y en todas las nuevas evangelizaciones: sin la base de la sabiduría y de la experiencia judías, era imposible montar una comunidad. Por eso iba siempre en primer lugar a las sinagogas, donde encontraba a los expertos necesarios para continuar la misión.

Ante la actitud de Pedro, e incluso de Bernabé, Pablo fue contundente, acusándoles de inconsecuencia: «Vives como gentil y ahora estás obligando a los gentiles a judaizarse» (en el sentido de que les ponía en situación de unirse a los practicantes).

Pablo tenía razón y también tuvo éxito: no hay ningún recuerdo de comunidades que se dividieran entre judíos practicantes y no judíos.

Jordi Sánchez Bosch

ENTREVISTA



TERESA PALAHÍ

70 anys de l'ONCE

L'Organització Nacional de Cecs Espanyols (ONCE) és una corporació sense afany de lucre que té la missió de millorar la qualitat de vida dels cecs i dels deficientes visuals greus de l'Estat espanyol. És una institució oberta a tothom, solidària amb les persones afectades per discapacitats que no siguin la ceguesa. Juntament amb la Fundació ONCE i la Corporació Empresarial ONCE (CEOSA), genera més de 113.000 llocs de treball, entre directes i indirectes, i s'ocupa, de manera autònoma, de l'atenció especialitzada que necessiten les més de 68.000 persones cegues i deficientes visuals greus d'Espanya que agrupa. Dissabte, festa de santa Llúcia, l'ONCE celebra el 70è aniversari. La Teresa Palahí és, des de fa vuit anys, delegada territorial de l'ONCE a Catalunya.

Què representen aquests 70 anys de l'ONCE?

Han estat una lluita constant per la normalització de la vida de les persones cegues i discapacitades visuals. És una lluita que segueix encara vigent, treballant per tal que les noves tecnologies com internet, la TDT o la telefonia mòbil siguin plenament accessibles. I tot això gràcies a la solidaritat de les persones que cada dia s'apropen als nostres quioscos a comprar els nostres productes.

De què li està més agraïda a Déu?

Li haig d'agrair les oportunitats i els reptes que ha posat en la meua vida i, sobretot, li haig d'agrair la família i els amics que m'envolten.

Com ofereixen el suport a les persones que tenen un accident i pateixen una minusvalia?

D'una banda, l'ONCE dona tots els serveis socials a les persones cegues i discapacitades visuals des dels primers anys de vida fins als darrers. I ho fa en tots els aspectes: l'ensenyament, la integració laboral, l'oci, l'esport... L'objectiu és aconseguir la normalització de la vida del discapacitat. De l'altra, la Fundació ONCE, l'instrument de solidaritat de la nostra Organització amb el món de la discapacitat —que enguany celebra 20 anys—, ofereix els seus serveis i lluita per la integració laboral i social de les persones amb altres discapacitats que no siguin les visuals.

Oscar Bardaji i Martín

AGENDA

NOTÍCIES DE LA DIÒCESI

La Diòcesi celebra la festa del beat P. Francesc Palau

Festa de la Immaculada a l'oratori de l'Acadèmia Mariana.—Diumenge 7 de desembre, 7 tarda, Eucaristia i recital poètic a càrrec dels poetes guardonats en el Certamen Marià. Dilluns 8, 12 del migdia, Eucaristia presidida pel director de l'Acadèmia Mn. Salvador Gené, cantada per la coral de l'Hospitalitat de Lourdes.

Eucaristia del cinquantenari del Carme.—Dilluns 8, 12 del migdia a la parròquia del Carme, Eucaristia d'obertura del Cinquantenari. Dimecres 10, 7.30 de la tarda, inauguració civil del Cinquantenari a l'Auditori i concert de Rosa Zaragoza «Músiques del món».

Missa de la Immaculada a la catedral.—Dilluns 8, 12 h a la catedral, Santa Missa de la Immaculada, presidida pel bisbe Joan Piris.

Repic de campanes a la Seu Vella.—Dilluns 8, 12 h repic de campanes a la Seu Vella en honor a la Immaculada Concepció de Maria, organitzat per la Confraria de Campaners de Catalunya.

Missa en sufragi de Mons. Aurelio del Pino.—Dimarts 9, 11 h, a la catedral, Missa en sufragi del bisbe Aurelio del Pino Gómez, en l'aniversari del seu traspàs, presidida pel bisbe Joan Piris.

Xerrades bíbliques a la Unitat Pastoral de Capont.—Dimecres 10, 8 tarda, a la parròquia de Santa Teresa Jornet «Del Jesús històric al Crist de la fe. Temes fonamentals de l'Evangeli de Sant Joan», a càrrec de Mn. Josep Alexandre Baró.

Curset de preparació al Nadal al Pilar.—Dijous 11, 6 tarda a la parròquia del Pilar, curset de preparació al Nadal. Xerrada sobre les tradicions cristianes nadalenques i taller de guarniments i cuina.

Cicle de Nadal «Josefina Barreu» a Sant Martí.—Dijous 11 i divendres 12, de 5 a 7 de la tarda, als locals de la parròquia de Sant Martí «Cicle de Nadal Josefina Barreu». Divendres 12, a les 7.30, Missa en memòria de Mn. Antonio Rubiella i de Josefina Barreu.

Benedicció del retaule de Sant Joan a Torrebesses.—Dissabte 13, 10 matí a l'església de Torrebesses, el bisbe Joan Piris beneirà la restauració del retaule gòtic de Sant Joan.

Festa de santa Lúcia al Carme.—Dissabte 13, 11.30 matí a la parròquia de Carme, inauguració de les pintures de la capella de Santa Lúcia i Missa de la ONCE, en honor de la seva patrona.

Trobada del bisbe Joan Piris amb la FVB.—Dissabte 13, 1 tarda a l'Acadèmia Mariana, trobada del Sr. Bisbe amb la Fundació Verge Blanca.

Curs bíblic a Sant Martí.—Dissabte 13, 5 tarda, a la parròquia de Sant Martí, curs bíblic (estudi dels Salmes), dirigit per Mn. Daniel Turmo.

Confirmacions a la parròquia del Secà de Sant Pere.—Dissabte 13, 7.30 tarda a la parròquia de la Verge dels Pobres del Secà de Sant Pere, Eucaristia de Confirmacions presidida pel bisbe Joan Piris.

Viatge a la Biennal del Pessebre.—L'Agrupació Ilerdenca de Pessebristes, organitzada per al dissabte 13 de desembre un autocar per visitar la Biennal del Pessebre a Tarragona. Informació i inscripcions al tel. 973 260 448 o 973 267 292.

El bisbe Joan Piris presideix l'Eucaristia a Aitona, poble natal del beat



La diòcesi de Lleida va celebrar el 7 de novembre la festa del beat P. Francesc Palau i Quer. Aitona, poble on va néixer, se celebrà la seva festa amb una especial solemnitat. En l'església parroquial de Sant Antolí, on fou batejat i on té capella pròpia, tingué lloc una solemne concelebració eucarística presidida pel bisbe Joan Piris i concelebrada pel rector Mn. Antoni Guàrdia i altres mossens de l'arxiprestat, així com Mn. Joan Quer, fill del poble. A la celebració assistiren nombrosos veïns i feligresos, les religioses carmelites missioneres teresianes, així com els professors, pares i alumnes del col·legi P. Palau, alhora que s'hi sumà una representació de les germanetes dels Ancians Desemparats, fundades per santa Teresa Jornet, nascuda també a Aitona i neboda del P. Palau.

L'Eucaristia fou molt participada i festiva, amb simbòliques ofrenes fetes pels alumnes del col·legi P. Palau i els cants del cor de joves «Els Paulets». A prop l'altar es col·locà un quadre amb la fotografia del beat, guarnida de flors i amb la companyia de la bandera de la congregació.

El bisbe Joan Piris, que no amaga l'estima personal que sent per les carmelites missioneres teresianes i pel seu fundador el P. Palau, del qual digué que és un «sant important de casa nostra»; convidà els fidels a imitar-lo en les seves virtuts: «...per què Aitona continuï sent bressol de sants». L'Eucaristia va cloure amb el cant de l'himne del P. Palau, mentre es donà a venerar la relíquia que Aitona guarda del seu fill i beat.

Els carmelites de Lleida s'apleguen en una concelebració eucarística a Santa Teresina

A Lleida i com és costum, les carmelites missioneres i la comunitat de pares carmelites, celebraren conjuntament la festa del P. Palau amb una Eucaristia a les 7.30 de la tarda, al santuari parroquial de Santa Teresina, solemnitzada amb els cants de la coral Flor del Carme, dirigida per Montse Posino. També la fotografia del beat tingué un lloc destacat durant la celebració, alhora que el reliquiari del P. Palau, venerat en aquest santuari, va ser col·locat damunt l'altar. Presidí la concelebració el prior dels carmelites el P. Josep Castellà, concelebrant tota la comunitat carmelitana. En l'homilia el prior va referir-se la dimensió humana i espiritual del P. Palau, destacant els trets més singulars de



la seva vocació religiosa i definint-lo com «...un dels homes d'església més importants de casa nostra».

Al finalitzar l'Eucaristia i després de venerar i contemplar la relíquia de Francesc Palau, es projectà a la sala d'actes del Santuari el vídeo «Francesc Palau, un camí». L'enregistrament ha estat fet per Francesca Esquines i equip, carmelites missioneres de la comunitat del barri dels Penitents, de Barcelona. A la celebració s'hi van sumar els educadors i responsables del Centre Obert P. Palau, ubicat en unes dependències annexes al santuari, que atén a infants i joves amb carències.

Les carmelites missioneres commemoren la festa a l'ermita de Butsènit

El matí del diumenge següent a la festa del beat, el 9 de novembre, la comunitat de carmelites missioneres encapçalades per la seva superiora la germana Teresa Artilles, es traslladaren a l'ermita de la Mare de Déu de Butsènit on des de fa dos anys una placa, col·locada per les filles del P. Palau, commemora que en aquesta ermita de l'horta de Lleida el beat va fer la Primera Comunió. I de nou, la seva fotografia que durant l'any penja d'una de les parets de l'ermita, fou col·locada en el presbiteri per honorar i lloar la seva memòria. L'Eucaristia fou presidida pel rector de Butsènit Mn. Daniel Turmo, introduint l'homilia, continuada després per la carmelita missionera Ester Díaz. La religiosa, es referí a Butsènit com «...un lloc molt estimat per les carmelites missioneres, perquè aquí visqué el P. Palau, quan era jove, i després vingué moltes vegades a veure la seva germana, Rosa que estava casada amb Ramón Benet, un pagès de Butsènit. I segur que Francesc Palau s'estimava la gent de Butsènit perquè ell era molt cordial: sabia estimar molt i bé».



La germana Ester, glossant la figura del P. Palau, digué també que aquest s'estimava molt la Paraula de Déu i la rumiava des del fons del seu cor. Per aquest motiu, aquesta Paraula anava impregnant la seva vida, alhora que fou un home que visqué molt atent al que passava en el seu entorn, per ajudar la gent a resoldre els seus conflictes: «...el P. Palau es donà del tot al servei de l'Evangeli. No es va amagar res per a ell. Tot el seu, ho posà a la disposició de Déu, de Jesús, que s'ho demanava de mil maneres». La carmelita missionera finalitzà dient que el P. Palau es va refiar de les dones que com ell, volien dipositar el seu capital humà i espiritual en el banc del Regne de Déu, i no es va equivocar: «...gràcies a les seves filles, la seva experiència i doctrina, avui, s'escampa per tot arreu. Intenta ser ferment de vida, per indicar a la gent el camí de l'evangeli, que coincideix amb la pròpia felicitat».

Al finalitzar la celebració es donà a venerar la relíquia del P. Palau, que des del santuari de Santa Teresina on es guarda, havien portat fins l'ermita les seves filles; alhora que es cantà l'himne del P. Palau.

ARRIBÀ A LLEIDA FA VINT ANYS

El santuari de Santa Teresina guarda una relíquia del P. Francesc Palau

El santuari-parròquia de Santa Teresina de l'Infant Jesús dels pares carmelites de Lleida, guarda una relíquia del P. Francesc Palau i Quer, nascut a Aitona el 1811 i beatificat pel papa Juan Pau II el 1988. Es tracta d'un dit del beat, conservat en una caixa-reliquiari, que es pot veure durant l'any col·locada als peus d'una icona del P. Palau, en la capella lateral del santuari carmelità.

Aquesta preuada relíquia del P. Francesc Palau, considerada una de les més importants del beat, va arribar a Lleida fa vint anys, havent estat portada per la comunitat de carmelites de Tarragona, amb ocasió de la seva beatificació i cedida a la comunitat de carmelites del santuari de Santa Teresina. En la capella de la ca-



sa mare de les religioses carmelites missioneres teresianes de Tarragona, hi ha el sepulcre amb les despulles del P. Palau i per aquest motiu es considerarà que Lleida, ciutat en la que el beat deixà la seva petjada i al-

hora tant arrelada en la seva vida i obra, es mereixia tenir una singular relíquia d'aquest carmelita.

Amb ocasió de la seva festa el passat 7 de novembre, la relíquia lleidatana del beat fou exposada a l'altar del santuari de Santa Teresina, per a ser venerada per la família carmelitana i els fidels que assistiren a la concelebració eucarística, commemorant la seva memòria litúrgica. Tanmateix, el matí del diumenge 9 de novembre, les carmelites missioneres de Lleida traslladaren la relíquia des del santuari carmelità a l'ermita de Santa Maria de Butsènit, a l'horta de Lleida, on el beat féu la seva primera comunió, per celebrar també allí la seva festa. Al finalitzar l'Eucaristia fou venerada per tots els qui participaren en la Missa del P. Palau i retornada de nou al santuari de la Plaça de les Missions.